

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1000

1000

1000

1000

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

שבת חנוכה וראש הודש

פרשת השבוע מקץ

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

הנס שבטבע (חנוכה)

בְּנֵי בִּינָה לְמִי שְׂמוֹנֶה קָבְעוּ שִׁיר וְרַנְנִים (מתוך פיוט מעוז צור ישועתי)

ידועה ומפורסמת קושיית מרן הבית יוסף (אורח חיים סימן תרע), מדוע קבעו שמונה ימי חנוכה, והלא מצאו פך שמן חתום בידי כהן גדול אשר הספיק ליום אחד, אם כן נמצא הנס רק שבעה ימים. ועיין שם מ"ש לתרץ קושיא זו, בכמה אופנים. ולמעשה כבר הקדימוהו הרבה מרבתינו הראשונים בקושיא זו (המאירי, האשכול, הרא"ם, רבינו יהונתן הכהן מלוניל, ועוד) ובראשם הרא"ש באורחות חיים (הלכות חנוכה סימן ב), עיין שם. **וגם** רבותינו האחרונים, עמדו על מדוכה זו, וכתבו ליישב קושיא זו בתירוצים רבים, כל אחד כיד ה' הטובה עליו. ברם נמשכתי בלבי, דוקא לתירוץ אחד הפחות מפורסם שבהם, והוא שגם על הנס שבטבע מחוייבים אנו להודות. שכן גם שמן דליק, לא היה בדלק אילולי נתן בו הקב"ה תכונה של הדלקה. וכדרך המבואר בגמ' (תענית כה, א) במעשה רבי חנינא בן דוסא, אשר אמר לבתו: 'מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק', והיינו שיש להתפעל מדליקת השמן באותה מידה ממש של התפעלות שיש בדליקת החומץ; שהרי שניהם דולקים על פי נס הבריאה של הקב"ה. ומעתה שוב לא יפלא, מדוע קבעו שמונת ימי חנוכה, שכן בזה רצו להורות, כשם שיש לנו להודות על שבעת ימי 'הנס' כך באותה מידה ממש יש לנו להודות גם על היום השמיני שהוא 'הנס והן' אמת, שרק 'בני בינה' כדוגמת רבי דוסא, יכולים להגיע להכרה נכוחה זו, מכל מקום זוהי הדרך הישרה והאמת הצרופה בה צריך לדבוק, מפני שהיא יסוד ושרש עבודת המאמין בהשגחת הבורא יתברך שמו ויתעלה. וזה עומק כוונת הפיוט במה שכתב את מנין ימי השמונה, בחכמת הבינה 'בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים', רוצה לומר, מתוך שהיו בני בינה המבינים דבר מתוך דבר קבעו ימי שמונה.

ושוב מצאנו יסוד זה מפורש בתורה, על אודות הישיבה בסוכה (ויקרא כג, מב-מג): 'בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים'.... ובה הורה לנו הכתוב, שכל תכלית מצות הישיבה בסוכה, הוא למען נכיר ונדע את חסדו של הקב"ה בהושיבו את בני ישראל בסוכות. ויש להבין, הלא השי"ת הוא שבחר להוליך את העם דרך המדבר ארבעים שנה, וטבעי הדבר שיקיפם בענני כבוד כדי לנחותם בדרך ולהגן עליהם מפני הצידה והחמה, ובפרט למאן דאמר דסוכות ממש עשה להם. ואם כן יש לתמוה, מדוע ציוה לנו הכתוב לציין ולזכור דוקא חסד זה של 'בסוכות הושבתי', והלא מן הראוי היה לציין ולזכור יותר את הנסים הגלויים והעל טבעיים כמו עשרת המכות וקריעת ים סוף וירידת המן מהשמים וכ'. ברם לדברינו אין מקום לפליאה זו, שכן בזה למדה לנו תורה שעל האדם להרגיל עצמו להודות ולהלל את השי"ת לא רק על הנסים והנפלאות, אלא גם על הדברים הנראים לעין כדברים טבעיים הנצרכים לאדם לעצם קיומו. וזה עולה יפה בקנה אחד עם מאמר רז"ל על אודות הקשר שבין חג הסוכות לזמן האסיף, כדי להורות לאדם שלא יאמר כוחו ועוצם ידי הביאו לי את ברכת האסיף מהשדה, אלא הכל מאתו יתברך. שכן לפי המבואר, זה מהות ותכלית חג הסוכות ללמד את האדם שגם החסידים הטבעיים ביותר כמו הזריעה והקצירה המסמלים יותר מכל את כוח הטבע הם למעשה ניסים ונפלאות. והוא שאנו מתפללים שלוש פעמים בכל יום, ויעל ניסוך שבעל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבעל עת ערב ובוקר וצוהריים.

ובזה נבין את גודל התביעה הנוראה, ממי שאינו יודע להכיר טובה לבורא עולם, גם על הנס שבטבע. וכה הם דברי הגמ' בברכות (סב, ב): 'כל המבזה את הבגדים, לסוף אינו נהנה מהם. שכן מצינו בדוד (שמואל א - כד, ז) ויקם דוד ויכרות את כנף המעיל אשר לשאול בלט, ולבסוף אינו נהנה מהם שנאמר (מלכים א - א, א) והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בגדים ולא יחס לו'. ויש להתבונן נוראות, הלא שאול רדף אחרי דוד להורגו, ואפשר שיש כאן דין 'הבא להורגך השכם להורגו'. ועל כל פנים, הגע עצמך כיצד מרגיש אדם הנרדף על ידי המלך, כאשר אימת מוות מרחפת עליו בלא לאות. והנה כאשר זימן ה' לידו את שאול אשר ישב לנוח ממרדפו על פי המערה שבתוכה הסתתר דוד על נפשו, וסוף סוף היה בידו להכות את שאול ולגאול עצמו מיסוריו, לא עשה כן,

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

אלף גיליונות עשרים שנה

לקראת גיליון האלף פתאום מתברר מלוא עוצמתו של עלון 'אורות השבת' ועד כמה נשזר בשגרת 'שולחן השבת' של אלפי תושבי באר שבע. כמו גביע הקידוש, כמו החלות, כמו זמירות השבת. בשם כל הצוות העמל על עריכת הגיליון, הדפסתו והפצתו, אנו מודים למו"ר הגאון רבי יהודה דרעי שליט"א ראב"ד רב העיר באר שבע על 'דעת תורה' צרופה, ההכוונה והליווי הצמוד במשך עשרים שנה בעריכת הגיליון, לזכות את הרבים עם החומר המקורי העשיר הטוב והמעניין ביותר, תוך שימת דגש על קשב ללב הציבור, להביא מדי שבוע רעיונות עמוקים, לתמצתם ולהגישם בשפה בהירה וקלה לקליטה. נישא שבח והודיה לקב"ה ששלח את ברכתו במעשה ידינו. נתפלל שנוסיף לראות הצלחה בפועלנו, ושלא תצא חלילה מתחת ידיו.

ברכות לבת אלון ויאקוב הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא" באר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קדש	ז' טבת	ח' טבת	ז' טבת	ו' טבת	ה' טבת	ד' טבת	ג' טבת	ב' טבת	א' טבת	לוח הזמנים
31.12.22	30.12.22	29.12.22	28.12.22	27.12.22	26.12.22	25.12.22	24.12.22	23.12.22	22.12.22	מזויק לבאר-שבע
5:34	5:34	5:34	5:34	5:33	5:33	5:32	5:32	5:32	5:32	עלות השחר
5:41	5:41	5:41	5:41	5:40	5:40	5:39	5:39	5:39	5:39	זמן טלית ותפילין
6:43	6:42	6:42	6:42	6:41	6:41	6:41	6:41	6:41	6:41	זריחה - הנץ החמה
8:39	8:38	8:38	8:38	8:37	8:37	8:36	8:36	8:36	8:36	סוף ק"ש לדעת מג"א
9:10	9:09	9:09	9:08	9:08	9:08	9:07	9:07	9:07	9:07	סוף ק"ש להתיאג והג"א
10:01	10:00	10:00	10:00	9:59	9:59	9:58	9:58	9:58	9:58	סוף ברכות ק"ש
11:44	11:43	11:43	11:42	11:42	11:41	11:41	11:41	11:41	11:41	צאת יום וליילה
12:14	12:13	12:13	12:12	12:12	12:11	12:11	12:11	12:11	12:11	מנחה גדולה
15:59	15:58	15:58	15:57	15:57	15:56	15:56	15:56	15:56	15:56	פלא המנחה
16:51	16:50	16:49	16:49	16:48	16:48	16:47	16:47	16:47	16:47	שקיעה
17:03	17:03	17:02	17:01	17:01	17:00	16:59	16:59	16:59	16:59	צאת הכוכבים

זמני הדלקת הנרות

מקץ	פרשת השבוע:
רוני ושמוחי	הפטרה:
וב' פסוקים מ"השמים כסאי, ומ"מחר הודש"	כניסת השבת:
16:26	17:17
17:17	יציא השבת:
17:49	רכנו תם:

אורות הכשרות

אורות הפרשה

אלא רק יגור את כנף מעילו', כדי להראותו כשם שכרת את מעילו כך יכל חלילה להורגו. היש סופר שיוכל לתאר את אצילות הנפש אשר גילה דוד במעשה זה! אולם ראה זה פלא, במקום השבח וההלל, באה התביעה הנוראה: אתה ביזית את הבגדים סופך שלא תהנה מהם. והלב משתומם, וכי ביזוי גופו וכבודו של שאול, היה טוב יותר מאשר ביזוי 'בגדיו'. ברם כבר הקדימנו הגאון רבי יצחק בלאזר זצ"ל בתמיחה זו, ודרש מכאן, שחלילה אין כאן תביעה ועונש, אלא יש כאן דין מידה כנגד מידה. והיינו, שהקב"ה ברא תכונה בבגד שישמור על חוס גופו של האדם, אולם רק מי שהגיע להכרה שגם 'חוס הבגד' הוא מפלאי הבורא יתברך, אזי יזכה ליהנות מחסו זה. אך מי שלא הגיע להכרה זו, הוא בכלל מבוזה את 'טבע' הבגד, ועל כן סופו שאינו נהנה ממנו. וזה עומק דין מידה כנגד מידה. והדברים מדברים בעד עצמם.

הנה כי כן עין רואה ואוזן שומעת, עד היכן מגיעה התביעה הנוראה מהאדם, להכיר בחסדיו של הקב"ה, גם בדברים הנראים לכאורה זוטרים וטבעיים ביותר. ומכאן מודעה רבה ואזהרה חמורה, לכל המבכים על מר גורלם והמתלוננים על מחסורם, שידעו שבכך הם מסלקים מעצמם את מידת החסד והרחמים. ואדרבה ירגיל עצמו בכל תנאי ובכל מצב לומר, 'ברוך ה' יום יום'. ואמנם מדרגה זו, נשגבה היא עד מאוד, מכל מקום זוהי הדרך הישרה שיבור לו האדם. ובפרט בימי החנוכה הללו, בהם אנו מצווים להודות ולהלל גם על הנס שבטבע!

בברכת לבת אלון ומבורך
הרב יהודה דרעי
 הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

לידיעת הציבור
עדכוני מוצאי
שנת השמיטה

הרינו להודיע בזאת לציבור הרחב
כי ניתן מעכשיו לרכוש את כל סוגי הירקות
ללא חשש איסור שביעית וספיחין
למעט הירקות כדלהלן:
תפוז, א, בצל יבש אדום ולבן,
דלעת, דלורית, שום טרי.
יש לשים לב לשילוט סוג הכשרות
למשך השבוע הקרוב
מכיוון שיש עדיין סחורה
בקיורו אצל המשווקים

אולם כל מה שגדל בעץ
הינו עדיין מהשנה השביעית
ולכן יש להמשיך ולשמור עד להודעה חדשה.

כמו"כ יש לבדוק בקופסאות השימורים
וכן בירקות הקפואים וכן בפיצוחים
האם הינם "בכשרות היתר מכירה"
או "בכשרות שמיטה לחומרא".

בברכת יאכלו ענוים וישבעו
וגיבורי כח עושי דברו

כל התהילים מול הנרות

בימיו של **האדמו"ר רבי שלמה מקרלין** זיע"א היה יהודי שהוטד ממחשבות פסולות, והוא לא הצליח להיפטר מהן. הוא ביקש עצה מאחד הרבנים המפורסמים, וזה אמר לו "אין בכוחי לעזור לך, אבל כדאי שתלך אל רבי שלמה מקרלין והוא יושיעך". הגיע היהודי אל רבי שלמה בשעת הדלקת נרות חנוכה. מנהגו של הצדיק היה לקרוא את כל ספר התהילים מול הנרות הדולקים. עמד האיש וחיכה שרבי שלמה יסיים את הקריאה. כשהגיע רבי שלמה לפסוק "ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו" טפח על כתפו של היהודי וקרא: "מאמין אתה שבכוחו של הקב"ה לפדות מכל הצרות והקליפות". השיב האיש בחיוב, ומאותו רגע נפטר מכל המחשבות הרעות, כאילו לא היו.

המדליק מתעלה

אומר **הרבי** מנהג ישראל להעמיד את הנר השמש למעלה מכל הנרות. מכאן הוראה, כי מי שעוסק בהדלקת נר הנשמה של יהודי שני הוא עצמו מתעלה מהכל.

ההפנה היא העיקר

האדמו"ר רבי ירחמיאל ישראל יצחק מאלכסנדר הי"שמו ישראל זיע"א לא הרשה לחסידיו להיכנס לחדרו בעת הדלקת נרות החנוכה. אחד מחסידיו השתוקק מאוד לראות כיצד רבו מדליק את הנרות, ויום אחד הסתתר בארון שבתוך ומשם צפה בעבודת הקודש. הוא ראה כי קודם ההדלקה בערו פניו של הצדיק כלפידים ושעה ארוכה הכין את עצמו לקיום המצווה, אולם ההדלקה עצמה הייתה בפשטות. למחרת ניגש אליו פתאום הרבי ואמר לו "ההתעוררות שהאדם זוכה לה בשעת קיום המצווה באה מלמעלה. חובת האדם היא להכין את נפשו קודם קיום המצווה, ולהבעיר את לבו לעבודת הבורא".

הדלקה של חייט פשוט

הגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי זיע"א נקלע פעם אחת בימי החנוכה לעיר קרקוב. לקראת הערב נקרע מעילו, והוא ניגש אל ביתו של חייט, כדי שיתקן את הקרע. החייט התנצל שעליו להדליק תחילה נרות חנוכה. אמר לו הגאון שימתין בביתו עד אחרי ההדלקה. זו הייתה בעבורו הזדמנות לראות איך החייט הפשוט מדליק נרות. החייט פשט את בגדי העבודה שלו ולבש בגדי שבת. לאחר מכן הדליק את הנרות בהתרגשות גדולה בחביבות ובלהט אש קודש והתלהבות, וישב לידם כחצי שעה, כשהוא שר שירות ותשבחות לקב"ה בהשתפכות הנפש מופלאה. לאחר מכן חזר ולבש את בגדי העבודה וביצע את התיקון. הגאון היה מספר זאת בהתרגשות ומסיים "באותה שעה הבנתי מדוע זכו בני קרקוב שיצאו מעירם גדולי תורה ואנשים יראי שמים אמיתיים רבים כל כך".

יאמר לחומץ וידלק

פעם אחת בימי החנוכה ישב **רבי זושא מאניפולי** זיע"א בחדרו ולא יצא להדליק את נרות החנוכה. בני הבית נכנסו אליו והעירו שהשעה כבר מאוחרת. אמר להם הצדיק, אני מתבונן במעשיי ותוהה איך יש בי העוז להתייבב ולהדליק את הנרות הקדושים, אחרי שיש בי עוונות רבים כל כך. בני הבית לא ידעו מה לומר, ואז התעשת הצדיק ואמר, הלוא חכמינו אמרו 'מי שאמר לשמן וידלק הוא יאמר לחומץ וידלק', אם כן, גם 'חומץ' כמוני מצווה להדליק נרות חנוכה.

שפע פתיר

אומר **רבי לוי יצחק מברדיצ'ב** זיע"א בחנוכה מתחיל לנבוע שפע בהיר חדש על נשמות ישראל, ולכן מדליקים את נרות החנוכה, שהם מייצגי הבהירות, רמז לבהירות המאירה בימים האלה. אומר רבי פינחס מקוריץ זיע"א בנס חנוכה נתגלה האור הגנוז מששת ימי בראשית, הוא אורו של משיח, והוא חוזר ומתגלה בכל שנה בהדלקת נרות החנוכה.

על מה שהחיינו

כשהגיעו ימי החנוכה במחנה ההשמדה ברנן בלזן, התאסף קהל גדול של יהודים, **האדמו"ר מבלז'וב** זיע"א הדליק את נרות החנוכה. אחרי שבירך את הברכות והדליק את הנרות, שאלו אחד הנוכחים, רבי, אני חשבתי שבתנאים איומים כאלה מוטב שלא להדליק את נרות החנוכה; אבל גם אם מתעקשים להדליק את הנרות ולברך עליהם, איך אפשר לברך 'שהחיינו', על מה 'שהחיינו', כשאלפי יהודים מומתים באכזריות. נענה הרבי ואמר, גם אני הרהרתי בזה, ולבסוף מצאתי תשובה, בתנאים איומים כאלה, כאשר בא קהל גדול כל כך של אסירים, במסירות נפש ממש, לראות ולשמע את הדלקת נר החנוכה עלינו לברך 'שהחיינו' שיש עוד יהודים כאלה.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

מהלכות שבת ויום טוב - ה'

ש. - תינוק שנתרפא מחוליו אחרי יום השמיני ללידתו, האם מותר למולו פחות משלושה ימים קודם השבת?

ת. - תינוק שנתרפא מחוליו אחרי יום השמיני ללידתו, אין למולו ביום חמישי או שישי. ואם מנהג המקום למול מילה שלא בזמנה גם בימים הללו, ימשיכו במנהגם מפני שיש להם על מה שיסמוכו.

ש. - האם עיכוב מצות מילה אחרי שכבר עבר זמנה יש בה משום ביטול מצות עשה?

ת. - ברית מילה אפילו אם אינה בשמיני ללידתו כגון שהיה חולה בשמיני ונדחית, אין לעכבה אפילו יום אחד מפני שיהיו מצוה. ויש אומרים שאם מתעכב עובר האב על ביטול מצות עשה, מפני שכל שעה ושעה זמנה הוא, ולשיטת הראב"ד מתחייב הבן כרת על כל יום שיעבור כשהוא ערל.

ש. - האם מותר למול את הגר פחות משלושה ימים קודם השבת?

ת. - אין למול את הגר בימים הסמוכים לשבת, והיינו ביום חמישי או שישי. ואף לדעת המקילין בזה לגבי מילת תינוק שנתרפא, מ"מ לגבי מילת הגר אפשר שהכל מודים שאסור למולו בימים הללו, ויש לעכב את הגיור עד אחרי השבת.

ש. - האם מותר לבצע ניתוחים רפואיים שאינם דחופים פחות משלושה ימים קודם השבת?

ת. - אין לקבוע ניתוחים שאינם דחופים, בימים הסמוכים לשבת כלומר ביום חמישי או שישי, אלא יש לדחותם עד לימים הראשונים של השבוע כדי להימנע מחילול שבת באם יגיע חייו לידי סכנה עקב הניתוח. וכן יש לנהוג גבי ביצוע ניתוח קיסרי, אם אין סכנה בדחיה זו, והכל לפי ראות עיני הרופא. ויש המקילין בזה, משום שיש מצוה לחזר אחרי רפואתו מדין ואהבת לרעהו כמוד, וגם אם יצטרפו עקב הניתוח לחלל עליו את השבת הרי שיעשו זאת בהיתר גמור משום שבכלל פיקוח נפש הוא. ולפי הנראה, יש לסמוך על המקילין במקום שעקב הדחיה יתארך התור לזמן רב באופן שיגרם סבל רב לחולה או כשהרופא המומחה לא יהיה זמין וכו', והכל לפי ראות עיני המורה.

ש. - מה הדין בכל זה לגבי יום טוב?

ת. - לדעת רבים מן הפוסקים אין להחמיר בכל זה אלא גבי שבת, אבל לגבי יום טוב אין להחמיר בזה כלל. ולכן מותר להפליג בספינה של נכרים אפילו תוך שלושה ימים שלפני יום טוב אף שהולך רק לטייל, וכן הוא הדין לגבי מצור העיר או היוצא בשיירה, וכן הוא הדין גבי מילת הגר, וכן הוא הדין לגבי ביצוע ניתוחים שאינם דחופים, ואצ"ל שכן הוא הדין גבי מצות מילה אפילו שלא בזמנה.

ש. - האם יש מצות "עונג" ביום טוב?

ת. - כשם שמצוה לכבד שבת ולענגה, כך הוא בכל ימים טובים.

ש. - האם דיבור חול אסור ביו"ט כמו בשבת?

ת. - הואיל ומצות עונג יו"ט נלמד מהפסוק "לקדוש ה' מכובד" האמור לגבי שבת, כתבו האחרונים שגם סיום הפסוק "וכבדתו מעשות דרכיך ודבר דבר" חל עליו, לפיכך אסור לדבר דברי חול ביו"ט כמו בשבת.

ש. - האם חייב באכילת פת בסעודות יו"ט כמו בשבת?

ת. - לדעת רבים מרבתינו הראשונים יש חיוב לאכול פת בסעודות יו"ט כמו בשבת, כיון שחייבים בו משום עונג ואין עונג אלא בפת. ואפשר שחיוב זה הוא אפילו יותר משבת, מפני שמצות עשה לאכול ולשתות בו מדין "ושמחת" ועיקר אכילה הוא בלחם. ועל כן גם אם אינו אוכל בתאבון, נחי שלא קיים מצות "עונג" מ"מ קיים מצות שמחה בעצם האכילה. וכן נראה עיקר בדעת הרמב"ם והשו"ע. אך יש מרבתינו הראשונים שכתבו, שאין חיוב באכילת פת ביום טוב.

ש. - מי ששכח יעלה ויבוא בבהמ"ז ביו"ט, האם צריך לחזור?

ת. - כאמור לדעת רבים מרבתינו הראשונים יש חיוב באכילת פת ביו"ט, ולכן אם שכח ולא הזכיר יעלה ויבוא בבהמ"ז וכבר חתם בברכה אחרונה, צריך לחזור ולברך, וכן פסקו הטור והשו"ע. אך הואיל ויש חולקים בדבר כמו שנתבאר, הרי זה חוששין להם מדין ספק ברכות להקל, וקיי"ל סב"ל גם נגד מרן השו"ע, לפיכך הורו רבים מן הפוסקים שאינו חוזר ומברך, וכן עיקר.

דבר וברכת רב העיר שליט"א לגיליון ה- 1000

גדולה מעלת זיכוי הרבים שאין ערוך אליה וכמו שכתב רבנו בעל חובת הלבבות: ראוי לך אחי לדעת כי זכויות המאמין אפילו אם יהיה מגיע אל התכלית בתקון נפשו לאלוקים, אינם זכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה, ומיישר הרשעים אל עבודת הבורא, שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים. והמשל בזה לשני סוחרים, אחד הרויח כפל אחד בלבד אבל היו לו סחורות רבות והגיעו עשרת אלפי זוזים... וכן, אחי: מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תיכפל זכותו כפי זכויות אותם שיתקן לאלוקים. וע"ז אמרו חז"ל, ולמוכחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב. ומכאן נישא שבח והודיה להקב"ה ששלח את ברכתו במעשה ידינו וזכינו להגיע לגיליון ה- 1000 אשר ידועה תפוצתו הרבה ברחבי העיר באר שבע, ויישר כח גדול לצוות המופלא של עלון "אורות השבת" העורך הרה"ג עוזיאל אדרי שליט"א ולמנהל המערכת הרה"ג אברהם טריקי שליט"א, נתפלל שנוסיף לראות הצלחה בפועלנו ושלא תצא תקלה מתחת ידינו ושנוכח לראות בהרמת קרנה של תורה בעירנו הק' באר שבע להגדיל תורה ולהאדירה אמן.

בברכת יגדיל תורה ויאדיר

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר שבע

דבר וברכת ממונה המועצה הדתית הי"ט לגיליון ה- 1000

בהזדמנות חגיגת זו בהגיע גיליון ה- 1000 של העלון המיוחד והנפלא "אורות השבת" ברצוני להודות ולברך ראשית את כבי הרב הראשי וראב"ד באר שבע הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א אשר בפעולותיו הרבות והברוכות למען היהדות והפצת התורה בכל מקום ומקום בעירנו וידועה ומפורסמת מסירות נפשו למנוע הכל פירצה בחומות היהדות, ברכתי אליו שיזכה להמשיך להוסיף פעלים כהנה וכהנה לתורה ולקדושה ויזכה לכל מילי דמיטב ולנחת מכל יוצ"ח. וכן לצוות המסור של העלון מנהל המערכת הרה"ג אברהם טריקי שליט"א והעורך הרה"ג עוזיאל אדרי שליט"א אשר טורחים עמלים ויגיעים שעלון זה יצא מושלם וטוב וברור לכל שכבות העם יהי רצון שיזכות הרבים תעמוד להם ויקויים בהם: ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

ביקרא דאורייתא

ובברכת עלו והצליחו

יהושע (שוקי) דמרי

ממונה המועצה הדתית

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה ובתחנונים לרפואתו השלמה של מורנו ורבנו הרה"ג רבי שמעון רפאל בעדני שליט"א בן חביבה וכן לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל והן אל כביר לא ימאס תפילת רבים

נרות חנוכה שהצילו

הילד הצעיר עמד ליד מיטת אביו. "בעריש יקירי", פנה אליו האב, "לצערי אני נפרד ממך. אתה יודע שנאלצנו למכור את חפצי הבית, כדי להתקיים, אולם על דבר אחד שמרתי מכל משמר: חנוכיית הכסף שעברה בירושה מדור לדור. את החנוכייה הזאת אני מוריש לך".

קולו של האב נחלש ועיניו נעצמו, ואז פקח את עיניו ואמר: "אנא, בעריש, שמור על החנוכייה כעל בבת-עיניך. גם אם תדע קשיים אל תמכור אותה לעולם. זכות החנוכייה תגן עליך".

עיניו של האב נעצמו וליבו נדם. אלה היו מילותיה האחרונות.

עד לאימכר היו הוריו של בעריש מעשיירי העיירה פֶּרְנָטְשׁ שבהונגריה. לאחר זמן התחפר עליהם הגלגל והם ירדו מנכסיהם. כוחותיה של האם לא עמדו לה. בן שמונה היה בעריש במות אימו. שנתיים לאחר מכן נפטר גם האב, ובעריש נותר בודד בעולם.

שכן אסף את בעריש אל ביתו. הוא ורעייתו השקיעו מאמצים רבים בחינוכו, אולם ראשו של הנער לא היה בלימודים, כשראו זאת מאמצי, הציעו לו להיות עוזר נגר.

הנער התלהב. למחרת החל את עבודתו, לצידו של חיים הנגר. בתוך זמן קצר הפתיע את הכול בכישורונותיו הברוכים. חלפו השנים וחיים הנגר החליט לעזוב את העסק. הוא מכר את הנגרייה לבעריש, וזה עשה חיל והצליח.

עם הגיעו לפרקו התחנך בעריש עם בת-טובים מהעיירה פֶּרְנָטְשׁ. הוא סגר את הנגרייה ועבר להתגורר ליד חותנו. הוא קיווה לפתוח שם נגרייה, אך בעיירה פעלה נגרייה משובחת ולא היה מקום להתחרות בה.

בתקופה הראשונה שלאחר נישואיהם התקיימו בעריש ומשפחתו הצעירה מהכסף שחסך, אך כשהצטמצמו החסכוניות החליט לחזור אל עיירת מולדתו ולנסות להקים מחדש את הנגרייה שלו. בעת פרידתו מאשתו אמר לה: "שימי ליבך לחנוכיית הכסף ושמרי עליה מכל משמר".

בהגיעו לֶפְרֶנְטְשׁ התברר לו שנגר אחר תפס את מקומו. בעריש נאלץ לקחת את מקל הנדודים ולעבור מעיירה לעיירה. למרבה האכזבה לא מצא מקום מתאים לפתיחת נגרייה, וכך הוסיף לנדוד עד שהגיע לצרפת. גם שם לא מצא פרנסה.

היאוש הטיל אותו אל 'הטיפה המרה'. במרמה נעשה מכור לשתיה. ביום היה שותה לשוכרה, ובלילה היה צונח באכסניית העניים.

יום אחד הוצעה לבעריש עבודת מלצרות בפונדק. הוא תפס את המשרה בשתי ידיים והחל לעבוד שם. בינתיים חלה בו הידרדרות רוחנית גדולה, והוא נטש את אורח החיים היהודי והתרועע עם גויים.

בתחילת הנדודים הקפיד בעריש לשלוח מכתבים למשפחתו. עם השנים שכח לגמרי את רעייתו

דבר וברפת רב העיר שליטי"א לגיליון ה-1000

דפים רבים מעלוני השבת מתקבלים מידי שבוע ונשארים בחלקם הלא מבוטל על המדפים ומשם ישר לגניזה אולם **עלון "אורות השבת"** נחטף ואין להשיגו כבר מלפני כניסת השבת, וזאת מכיון שהוא ערוך יפה ובטוב טעם ודעת וכך הוא מאיר את שולחן השבת, ובכך אנו מרגישים ומתפעלים שעוד ועוד מבקשים את העלון אשר הוא משוּבֵּץ בפנינים יקרים, מאמרים, הלכות אקטואליות ועוד, וכמובן שבו אנו מעבירים מידע חשוב לציבור בכל השטחים בחינוך, בטהרה ובכשרות. **לרגל הגיליון החגיגי ה-1000** ברצוני להודות בראש ובראשונה לבורא עולם על אשר זיכנו לעסוק בעבודת קודש זו ולזכות את הרבים להפיץ את מעיינות התורה וברצוני להודות ולברך את כב' מורנו ורבנו ועט"ר הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליטי"א אשר עם כל העומס הכבד היומם שלו למען עם ישראל בכלל ולמען תושבי עירנו בפרט אינו חוסך מזמנו ופונה לשים דגש לעלון הזה להאיר את עינינו כדי שיצא דבר מתוקן **ברכתי אליו** שיוזכה להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה ויפוצו מעיינותיו חוצה ויזכה לכל מיילי דמיטב ולנחת ושמחה מכל יוצ"ח. **ולא אוכל לפסוח מבלי להודות לברוך את יידי וחביבי העורך הנכבד הרה"ג עויאל אדרי שליטי"א** על כל העמל והטורח ושיתוף הפעולה הפורה ביננו למען העלון ישלם לו ה' כגמולו הטוב ויזכה לכל הברכות והישועות ולנחת מכל יוצ"ח. **וכמובן שאם אין קמח אין תורה ברצוני להודות לממונה המועצה הדתית יידי וחביבי מר יהושע (שוקל) דמרי הי"ו** על ההשקעה הכספית הגבוהה מידי שבוע וזאת כדי שיהיה הכי טוב והכי יפה למען תושבי העיר היקרים ברכתי אליו שיוזכה לכל הברכות והישועות וימשיך לזכות את הרבים להפצת התורה והידות ויזכה לנחת ושמחה מכל יוצ"ח. **ולסיום ברצוני להודות שוב לבורא עולם על אשר זיכני עד הלום ולזכות את הרבים ותפילתי שלא תצא תקלה מתחת ידנו לעולם והכל יצא מתקן וטוב למען שמו יתברך.**

בברכת שבת שלום ומבורך
והג חנוכה שמח
הרב אברהם טריקי
רב שכונה ד' ומנהל מערכת העלון

הצעירה ואת ילדיו הרכים. האישה שבה בבית אביה, בוכה ללא הפוגה. כל אורח שנקלע לעיירה הייתה חוקרת, אולם איש לא ידע דבר על בעריש שלה.

יום אחד בא לביקור בֶּטְגֶלְשׁ הצדיק רבי יחזקאל משינ'ווה. אחד משכניה של העגונה שטח לפני הצדיק את צרתה. נאנת הצדיק והושיט לאיש חבילת פטרות כסף, בעבור האישה.

כשראתה האישה את צרור הכסף, פרצה בבכי סוער. היא רצה אל הצדיק ובמור ליבה צעקה: "וכי כסף ויכל להיות תחליף לבעל ולבא?!" רצה אני את בעלי בבית".

פני הצדיק הרצינו. הוא פנה אל האישה: "הלוא יש בבייך חנוכייה עתיקה. בחנוכה הקרוב הדליקו נרות בחנוכייה הזאת, ובערב השמיני הקפידו שידלקו בה הנרות כל הלילה. עמדו על המשמר שהנרות לא יכבו, והדליקו אותם שוב כשייתם השמן".

בעריש המשיך בחייו. ערב אחד ירד למרתף הפונדק, להביא משקה לאורחים. בדרתו במדרגות חש לפתע חזקה בכתפו. מבוהל הסתובב לאחוריו ונחרד לראות מולו יהודי זקן, הפונה אליו במבט מאיים: "כיצד אינך מתבייש להשאיר את אשתך לבד?!" חזרו לבייתך מיד".

רועד כולו עלה בעריש למעלה, בלי המשקה. כשסיפר את הדברים לבעל-הבית, גלגל עליו האיש. כעבור כמה ימים שוב ירד בעריש למרתף, ופתאום שוב אחז בו הזקן המסתורי. הפעם היו דבריו מאיימים יותר. האיש הורה בו כי אם לא ישוב מיד לביתו, רע ומו ייהו גורלו.

בעריש צנח מתעלף, וכך מצא אותו בעל-הבית. הרופאים גזרו עליו מנוחה, ובעריש, שהיה נחוש לחזור לביתו, הודיע לבעל-הבית כי הוא יצא לפוש מחוץ לעיר.

בעריש בא לטגלש בשעת לילה מאוחרת, בגשם סוחף. בשום אופן לא הצליח לזהות את ביתו. פתאום הבחין בנצנוץ של אור באחד הבתים. בעריש התקדם לעבר הבית, דפק בדלת והמתין.

כשנפתחה הדלת, פנה לעבר התנור הבעור, כדי להתחמם, ואז ראה את מקור האור - זו הייתה חנוכיית הכסף שירש מאביו. כעבור רגע נפגשו עיניו בעיני אשתו והוא זעק בקול מר: "הוי, אשתי היקרה, התסלחי לי?!"

זמן רב לא יכלו השניים להוציא מילה מפייהם. כאשר התאוששו שאל בעריש את אשתו מדוע נרות החנוכייה דולקים בשעה מאוחרת כל-כך, וזו סיפרה לו על הוראתו המופלאה של הצדיק משינ'ווה.

בעריש החליט לנסוע אל הצדיק, וכשראה אותו קפא: "הלוא זה האיש שהזיהר אותי במרתף והורה לי לשוב לביתי", מלמל.

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימיו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

"זאת חנוכה יום האחרון זר שמיני של חנוכה"
יום השמיני של חנוכה "זאת חנוכה" כתב בליקוטי מהרי"ל: "יום השמיני של חנוכה הוא גמר החתימה של יום הכיפורים" וכן כתב רבינו ישראל בעש"ז זע"א: "ביום הכיפורים הוא גמר ה"חותם" וזאת חנוכה הוא גמר ה"חותם בתוך חותם". הוסיף על כך הרה"ק צבי אלימלך מדינ'וב זע"א: "מראש חודש אלול עד זאת חנוכה מאירה ברקיע כעין דמות של פיסת כף יד הפשוטה לקבל תשובתם של ישראל". ונתן רמז לזה שנאמר "בזאת יכופר עוון עקב" היינו דבזאת חנוכה הוא גמר כפרת עוון יעקב שכך נאמר "תשב אנוש עד דכ"א" גימטריא כ"ה היינו דעד חנוכה הוא זמן תשובה לכל. הסבר לכך כתב ה"יהל אור" על הזוה"ק: "בשמונת ימי החנוכה גומרים את ההלל והם נגד שמונה חגים - ימים טובים במשך השנה שאין גומרים או אין גומרים בהם את ההלל, ו' ימים הראשונים של חנוכה הם נגד ו' ימים של פסח שאין גומרים בהם את ההלל, יום השביעי של חנוכה נגד ראש השנה שאין גומרים בו הלל, ולפי זה א"כ יום השמיני של חנוכה "זאת חנוכה" הוא כנגד יום הכיפורים לגמר חתימה טובה.
* "זאת חנוכה" מסוגל לפקידת עקרונות. (בני יששכר)
* "זאת חנוכה" קוראים פרישת "נשיא לבני מנשה" להורות שביום זה זוכים לבחינת "נשמה" שהוא אותיות "מנשה". (אהבת ישראל)
* "זאת חנוכה" הוא גמר החתימה של יום הכיפורים ורמז לזה ששמונה פעמים המילה "יום" גימטריא "חותם" דהיינו יום השמיני של חנוכה הוא גמר החתימה. (ליקוטי מהרי"ל)
* נוהגים לעשות סעודה "בזאת חנוכה" בשם שעושים סעודה לסיימה של תורה כך עושים סעודה לסיימה של מצוה. (אליה רבה)

תושבי באף שבע היקרים
אנו מברכים אתכם בברכת
שבת שלום וחג חנוכה שמח!
הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראש אבות בני הדין
שלמה אוהיון
מזכיר המועצה הדתית
יהושע [שוקל] דמרי
ממונה המועצה הדתית

* תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח. 077-915552